

KURYER LITEWSKI

W WILNIE we WTÓREK DNIA 24 GRUDNIA V. S. 1818 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

W I L N O.

Koncert amatorski, dany dnia 14 t. m. na dochód trzeciego Wydziału Towarzystwa Dobroczynności (który opatruje lekarstwami chorych znajdujących się w domu Dobroczynności, a także ubogich chorych w miesie mieszczących), powszechnie pozyskał oklaski. Panny: *Balbiani, Opitz i Przemieniecka*, mimo swej nieśmiałości, śpiewały w sposobie godnym tej szkoły, w której się uczą. Przyjemne uczynił wrażenie, widok młodych osób, które wzrastających talentów swoich, używają w sposobie tak ślachetnym, ku pomocy cierpiącej ludności. W. J. Pani *Frankowa*, która w poświęcaniu talentu swego śpiewania dla wsparcia biednych, od tak dawna dawała przykład, po akompaniowaniu w kilku duetach swym uczennicom, sprawiła niespodziewaną przyjemność publiczności, śpiewając arya, która w ogłoszeniu układu koncertowego nie była zapowiedziana. Dowiodła w tym zdarzeniu, iż nie utraciła bynajmniej głosu, któremu najwyższy oklask słuchaczy, oddawał sprawiedliwość. Jednostajności, która byłaby nieuniknionym skutkiem tylu głosów Dam, zapobiegł piękny głos tenora J. W. Hrabiego Stanisława Tyszkiewicza, który śpiewał wyższą metodą kilka aryów jedne nad drugie piękniejszych. W orkiestrze dyrygowanej przez Prezydenta 3go wydziału Towarzystwa Dobroczynności, postrzegano J. W. W. Hrabiego Rudolfa Tyzenhauza i Hrabiego Jana Tyszkiewicza, a także znajdowali się jako amatorowie W. W. Łowczyński, Sokulski i Gastel. Symfonia z taką dokładnością exekwowana była, iż nie w tej mierze więcej życzyć nie zostawało; jako też chory exekwowane szczególnie przez J. P. artystów tutejszego teatru, którzy także do tak chwalebego przedsięwzięcia, bezpłatnie posługę swoją ofiarowali. Z koncertu tego było przychodu po zredukowaniu monet r. s. 506 kop. 95, z tej summy zapłacono: orkiestrze na ręce P. Neymałowskiego r. s. 75, za najęcie i oświetlenie sali P. Bitnerowi, r. 36, szwajcarowi r. 1, za nastrojenie pantalonu r. 5, chłopcom śpiewającym w chorach r. 6, lożmistrzowi za roznoszenie i rozlepianie afiszów r. 2, dragonom utrzymującym wartę r. 1, na szpagat dla przymocowania krzeseł dla spektatorów kop. 50, za wydrukowanie afiszów i biletów P. Weissowi r. 4 kop. 20, za przepisanie muzyki P. Budkiewiczowi r. 21 kop. 60 — Wogóle wydano r. s. 150 kop. 10. Pozostało czystego dochodu z koncertu r. s. 356 kop. 85.

Z dochodu opery daney d. 22 maja t. r. po wydatkowaniu na lekarstwa ubogim chorym tak w mieście jako też w domu Towarzystwa, a także po wydatkowaniu za assygnacjami Prezydenta 3go wydziału na różne potrzeby infirmaryum w domu Dobroczynności, jakoto: na pijawki, cukier, oliwę, miód, mydło i tym podobne, pozostało jeszcze r. s. 342 kop. 47, a łącząc dochód z koncertu znajduje się teraz w kassie 3go wydziału w ogółu r. s. 699 kop. 32.

W następującą niedzielę d. 29 decembra teraźniejszego roku dana będzie Maskarada na dochód Inwalidów, w domu W. W. Müllerow na ulicy Niemieckiej sytuowanym. Przedmiot takowy spodziewać się może liczne zgromadzenie z tutejszej Publiczności.

Poczta Północna zawiera z *Petersburga* pod 14 grudnia:

Przeszłego czwartku, dnia 12 t. m., jako dzień narodzin Jego Cesarskiej Mości, obchodzony był tu uroczystością przez złożenie we wszystkich kościołach tutejszej stolicy, dziękczynnych do Najwyższego modłów. W kościele kazańskim odprawiał mszę ś. i modły przenawielebniejszy Metropolita, *Michał*, w obecności N. Wielkiego Xiążęcia Jegomości, *Mikołaja Pawłowicza*, i wielkiego zgromadzenia znakomitszych osób. Tegoż dnia był u Wielkiego Xiążęcia Jegomości obiad, na który zaproszeni byli przenawielebniejszy Metropolita *Michał* i Metropolita rzymsko-katolickich kościołów w Rosyi, *Siestrzencewicz-Bohusz*, Damy stanu, Wielecy urzędnicy dworu, Członki Rady Państwa, Ministrowie, Jenerałowie i inne osoby znakomite. Wieczorem miasto było oświetlone.

Podług *Ruskiego Inwalida*: jenerał *Paskiewicz* otrzymał brylantowane znaki orderu ś. *Alexandra-Newskiego*; jenerał angielski *Murray*, bez brylantów tenże order; jenerał major *Aleksiński* ś. *Anny* 1szej klasy.

Jenerał major, *Popów* 1, mianowany dowódcą 1szej brygady 7mej dywizyi pieszej.

Najlaskawiej mianowani kawalerami: orderu ś. *Włodzimierza* 4tej klasy: zostający w ministerym spraw zagranicznych, rada nadworny *Guljanów* i assesor kolegialny Baron *Roman Osten-Sacken*; konsul jeneralny w Liwornie *Siccard*; członek komisji zarządzającej liceum riszeliewskim w Odessie, *Piccer*; zostający w komisji likwidacyney paryskiej, w obowiązku buchaltera *Braun*; w obowiązku archiwisty *Kwinkwe*; urzędnicy francuzcy: Baron *Sermet*, *Delor*, *Astriuk*, *Wannoaz*, *Ladoni*, *Telie de Puszewil*, *Perkel*, *Fisze* i *Juy*.

Podług otrzymanych tu wiadomości, Najjaśniejsza Cesarzowa Jejmość, *Marya Fedorowna* z podróży swej przybędzie na granicę Rosyi wkrótce po 15tym grudniu.

Kurski oddział rosyjskiego towarzystwa biblijnego, dnia 10 listopada, miał swe powszechnie zgromadzenie. Zapisy na cel towarzystwa uczynione są: jednorazowe 1,200, roczne więcej 600 rubli.

Dnia 3 listopada było uroczyste poświęcenie domu szkolnego w *Tyflis*, dopełnione przez exarchę Gruzji *Arcybiskupa Teofilakta*, w obecności gubernatora cywilnego jenerała majora *Howena*, oraz licznie zgromadzonych urzędników i obywateli.

Na jarmarku tegorocznym, w *Turuchańsku* (w *Syberyi*) futra były tańsze, jak dawniej: sobole wyborne r. 9—10, piesaki białe 3 r. 50 k., etc. pud maki żytniej 80 k., pszennej 1 r. 50 k.; mięsa solonego 3 r.; masła 23 ruble, świec 10jowych 25 rubli.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebr. 3 r. 79½ k.; dukat holl. nowy 10 r. 48 k., stary 10 r. 26 k.; imperyal 36 r. 80 k.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z Warszawy d. 26 grudnia.

Rocznica urodzin Najjaśniejszego Cesarza i Króla, Pana naszego miłościwego, najdroższa dla wszystkich narodów żyjących pod berłem Jego błogosławionem, podając każdemu Polakowi sposobność uwielbienia najlaskawszego Monarchy i niesienia mu w ofierze hołdu wdzięczności narodowej, obchodzona była w tej stolicy, dnia 24 b. m. z uroczystością i poszanowaniem, jakie wszyscy mieszkańcy królestwa nosić zwykli w swoim sercu w dowód wierności i przywiązania do swego Króla i Najjaśniejszej Jego rodziny. W wilią tego obchodu, dnia 23

dane było na teatrze narodowym widowisko przez połączone teatru narodowy i francuzki, a w sam dzień uroczystości, wszystkie władze krajowe, składały z najgłębszym uszanowaniem Jego Cesarzewicowskiej Mości, Wielkiemu Xiążęciu Konstantemu, hołd nayszczerszych życzeń dla Najjaśniejszego Cesarza i Króla Brata Jego. Też władze zebrane w kościele katedralnym na nabożeństwo, które w kaplicy także Greekiej odprawio się, zasyłały wraz z ludem naygorętsze modły do Króla królów, o jak naydłuższe życie i pomyślność Najjaśniejszego szczęśliwie nam panującego Monarchy. Wieczorem gmachy publiczne i całe miasto rżęsiło było oświecone.

Najjaśniejszy Cesarz i Król, Pan nasz miłościwy, powracając z Wiednia do Petersburga, przejeżdżać będzie w tych dniach przez kray Królestwa swojego Polskiego. Jego Cesarzewicowska Mość, W. Xiążę Konstanty wyjechał z tego powodu wczoray z Warszawy do Zamościa, dla przywitania Najjaśniejszego Brata swojego.

MIASTO WOLNE KRAKOW.

Na trzeciej sessyi seymu dnia 10 b. m. gdy JW. JX. Dubicki i JW. Adam Siemoński odstąpili od kandydacyi na urząd Prezesa Senatu, seym jednomyślnie potwierdził na tym urzędzie JW. Stanisława Hrabie Wodzickiego, i wyznaczył deputacyą z 5 członków dla doniesienia mu o tym wyborze. Następnie JW. Wojciech Kucieński, delegowany Senator, zdając Izbie sprawę o stanie i położeniu kraju, odczytał obraz jego, poczem JW. JX. Paszkowicz, delegowany z kapituły, poczynił uwagi, co do mylnie położonej ilości parafii, i co do urządzenia odłączającego, w względzie aktów stanu cywilnego, wsie linią graniczną od parafii w Królestwie Polskiem, i nawzajem odcięte. JW. Marszałek w odpowiedzi na wniesione uwagi oświadczył JW. JX. reprezentantowi Paszkowiczowi, iż gdy te na piśmie złoży, zostaną przesłane rządzącemu Senatowi do urzędowego użycia.

Na czwartej sessyi d. 11 b. m. JW. JX. Dubiecki, składając sprawę w imieniu Deputacyi, o której wyżej była wzmianka, rzekł: *Wierna obowiązkom na siebie włożonym delegacya oświadczyła obranemu Prezesowi Senatowi, iż seym jednomyślny, jednomyślnie w Stanisławie Wodzickim szukał, i znalazł przyjaciela ludu, Naczelnika rządu, Prezesa senatu; z charakteryzującym cnotliwego obywatela czuciem, i wynurzeniem przyjął godny ten Mąż zazdrości przyszłych wieków, i wieńiec, i stopień, bo jednostajnym przyjacielem ludu pozostać umie, chce i potrafi.*

W dalszém postępowaniu na żądanie JW. JX. Dubieckiego, JW. Marszałek podniósł będący w deliberacyi wniosek co do ścięśnionej władzy reprezentacyi narodowej w stanowieniu budżetu z konstytucyi służącej uczynionej, i wezwał Sekretarza do odczytania przesłanej od rządzącego Senatu odezwy z d. 30 listopada r. b. udzielającej Izbie prawodawczej dla wiadomości postanowienie komisyi organizacyjnej z dnia 10 lipca r. b., mocą którego taż komisysa do artykułu 130 statutu urządzającego zgromadzenia polityczne dodała: *iz ani zgromadzenie reprezentantów, ani komitet finansowy tego zgromadzenia, nie będą mogli roztrząsać, jak tylko artykuły w nadeszłych od Senatu projektach do budżetu rozchodów zawarte, nie pozwalając sobie wotowania, albo wprowadzenia innych projektów do wydatków. — Senat uważać będzie podobne ustanowienia budżetu za nieprawne i niebyłe.*

Z powodu tego postanowienia, reprezentaci zabierali kolejno głosy.

N I E M C Y.

(z gaz. berl.) Carlsruhe d. 11 grudnia. Dzisiaj przed i po południu ciało W. Xięcia będzie z uroczystością wystawione, a publiczność otrzyma wolny przystęp. Ciało to było otwierane w Rastatt. Zmarły Xiążę kilka dniami przed śmiercią przytomność utracił. Jego N. Matka, jego siostra N. Cesarzowa Rossyyska, W. Xiążę darmstacki ze swoją małżonką udali się d. 7 do Rastatt. — Teraźniejszy W. Xiążę Ludwik był zawsze ukochanym swego oycy synem W. Xięcia Karola Fryderyka. Wiele obiecują po jego rządach. — Oto jest jego odezwa przy objęciu rządów: „Ludwik Wilhelm August, z Bożej łaski W. Xiążę badeński, Xiążę Zähringen, Landgraf Nel-

lenburg, Hrabia hanauski i t. d. Dnia dzisiejszego nayukochańszy nasz synowiec N. Xiążę i Pan, Karol Ludwik Frydryk, W. Xiążę badeński, Xiążę Zähringen i t. d. umarł z wodney puchliny w piersiach, we 33 roku życia, a w roku 8 swego panowania. Gdy przez tę naysmutniejszą śmierć, rząd Wielkiego Xięstwa na nas przypadł, my więc, na mocy prawa sukcesyi, natychmiast one formalnie objęliśmy. Spodziewamy się od poddanych, że oni, na mocy przyjętych już powinności, nam, równie jak naszemu ś. p. synowcowi, wierni posłuszni i przychylni będą; równie jak my z naszej strony przez ścisłe trzymanie się konstytucyi i gorliwą troskliwość o dobro naszych poddanych w wykonaniu ciężkich obowiązków Rządzącego, według możliwości, starać się będziemy. Przez nas własnoręcznie podpisano i przyłożono wielką pieczęć państwa, w naszym stołeczném mieście Carlsruhe 8 grudnia 1818. Ludwik — Baron Berstett. — Z rozkazu J. X. M. Eischrodt.”

Wydano natychmiast urządzenie żałoby narodowej przez 6 miesięcy trwać mającej.

Wdowa, matka i siostry zmarłego, wyjawszy Królową bawarską, znajdują się jeszcze w Rastatt.

(z gaz. ryzk. Zuschauer.) J. C. M. W. Xiążę Michał, ze Stuttgartu wyjechał do Strasburga, z kądem się udać do Lauzanny, a ztamtąd z Cesarsko Rossyyskim tajnym radcą La Harpe odprawi podróż przez Szwajcary.

(Od brzegów Menu 13 grudnia.) Do niepewnych należy pogłosek, że uwięzienie na okręcie powney wysokiey osoby, było planem spiskowych w Belgii, i że nieprzedsiewzięta podróż Króla pruskiego do Bruxelli inne zamachy w niwecz obróciła, co stało się powodem do odkrycia spisku.

Carlsruhe d. 8 grudnia. Gazeta handlowa pod 29 listop. donosi: Od kilku dni rozpoczęła się tu lustracya domow, z przyczyny sprowadzonych towarów zagranicznych. Wrażenie, jakie postępek ten na mieszkańcach sprawił, jest tym większe, że połączony jest z największą surowością, np. żądają pokazania xiąg handlowych i korespondency. Przypadkiem ta lustracya przypadła w tychże dniach miesiąca listopada, w których przed 5cią laty jenerał Bulow z wojskiem pruskim tu przyszedł, i jako skutek oswobodzenia zpod obcego jarzma, i zniesienie komor i podatkow droits réunits zwanych, uroczyste ogłosił.

P R U S S Y.

(z gaz. ryzk. Zuschauer.) Berlin, dnia 3 grudnia. Jest podobieństwem do prawdy, że rada stanu zgromadzi się w styczniu, której kommissya konstytucyjna poda swoje projekta do konstytucyi. Niektórzy utrzymują, że projekt ten będzie liberalniejszy od znanych dotąd konstytucy. Rzecz zależy na tym, co rada postanowi. Pytanie, czy to nastąpi? jest rzecz, tak dobrze, jak postanowiona, pytanie zaś, jak postanowi? to będzie zapewne przedmiotem wielu żywych rozpraw: ponieważ w projekcie nie ma byż żadney wzmianki o dwóch izbach, o ślacheństwie dziedziczném, parach i tym podobnych rzeczach. Przeciwnie to pewna, że liberaliści na publicznych miejscach głośno zapewniają, że konstytucya pruska będzie w Niemczech ostatnią, ale nayswobodniejszą.

Król zapisał datę na patencie ministra stanu Hrabiego Bernstorff, od czasu weyścia jego w służbę duńską w tymże urzędzie: jest on tedy naystarszym ministrem. Dał mu też order czarnego orła.

(z gaz. berl.) Berlin, dnia 22 grudnia. Przybyli tu: Kanclerz państwa Xiążę Hardenberg, z Akwisgranu; rzeczywisty tajny minister stanu i gabinetowy Hrabia Bernstorff z Perleberg; jenerał porucznik Rauch, z Sedanu.

Cesarsko Rossyyski jenerał porucznik Helfreich, i Cesarsko Rossyyski jenerał-major Xiążę Adam Wirtemberski udali się do St. Petersburga.

Siódmy regiment piechoty (2gi zachodnich Prus), który był dotąd we Francyi, przybył tu wczoray, i pójdzie na żalogę do Szląska.

A N G L I A.

(z gaz. berl.) Londyn, d. 11 grudnia. Xiążęta persey ztąd wyjechali. Udają się przez Paryż do Wiednia.

Byli tu pożądanymi gośćmi: bo wiele pieniędzy wydawali.

N. Cesarz Rossyyski zapraszał do stołu Xięcia Welingtona, swojego nowego marszałka polnego. „Ale WPan musisz być w mundurze rossyyskim.” — N. Panie, odpowiedział on, nie mogę go tak prędko sporządzić. — Cesarz Jmć natychmiast rozkazał dać dla niego najlepszy mundur ze swojej garderoby.

Oba wielcy sędziowie angielscy, lordowie Eldon i Ellenborough są, niebezpiecznie chorzy.

Dnia 10 t. m. Lord Major przydywał na gminney radzie, na której postanowiono podać prośbę do parlamentu, względem przejrzenia xięgi praw karnych; gdyż teraz małe przestępstwa podlegają często najsroższemu karom; mnóstwo zaś małych wykroczeń, zostaje bez kary: z tego wynika, że liczba przestępstw nie zmniejsza się, lecz wzrasta. Żądano daley, aby ściślejszą ustanowić karność i lepiej urządzić policją więzień, a karę śmierci złagodzić.

W krótkim czasie statek (Redwing) 18 działowy wypłynie z Portsmouth do przylądku Dobrey Nadziei, i zawiezie Pana Arbuthnot na wyspę ś. Heleny; niewiadomo, w jakim celu on jedzie.

Gazeta Courier pisze względem Banapartego co następuje: „Jednomyślnie i stałe postanowienie, jakie Monarchowie w Akwisgranie okazali, nie nie odменяją w urządzeniach wyspy ś. Heleny, jest najlepszą odpowiedzią na fałszywe pogłoski. Rząd angielski starał się Najjaśniejszym Sprzymierzeńcom całe swoje w tej rzeczy postępowanie okazać, nie żeby siebie usprawiedliwić, lecz żeby zawstydić swych nieprzyjaciół! — Sir H. Lowe, jak powiadają, starał się o odwołanie.

Gazeta the New-Times w Anglii, jest uważana za urzędowy dziennik ultrystów francuzkich. Właścicielei dóbr narodowych, nie nazywa gazeta ta inaczej, tylko jakubinami.

FRANCYA.

(z gaz. berl.) Paryż, dnia 12 grudnia. Zawczora, d. 10 t. m., Król osobiście otworzył posiedzenie Izby w sali obrad Izby deputowanych. O godzinie 1szej opuścił Monarcha pałac Tuilleries. W królewskich pojazdach widziano wielu Parów, Marszałków, Urzędników orderowych i kawalerów wielkiego krzyża. Gwardya narodowa, gwardya królewska, legiony składające załogę paryżką, tworzyły szpaler. Grom działowy zwiastował chwilę wyjazdu i przybycia N. Pana. Deputacya pierwsza ze 12 członków Izby Parów, druga ze 25 członków Izby Deputowanych, którym przewodniczył W. Mistrz obrzędów, margrabia de Brezé, przyjęli N. Pana na dole wielkich wschodów. Po krótkim zatrzymaniu się w swym pokoju, udał się Monarcha do sali i zajął miejsce na tronie. Obok niego zajęli miejsce po prawey stronie Monsieur po lewey Xiążę Berry, a obok niego Monsieur Xże Orleanu. Po prawey i lewey stronie stopniów znajdowali się: Prezydent rady królewskiej, Ministrowie sekretarze stanu, Ministrowie stanu, Marszałkowie, kawalerowie orderow etc. 6 radców stanu, 6 mistrzów prośb. Parowie zajęli ławki po prawey stronie Króla, a Deputowani po lewey. Xiężna Berry, Xiężna Orleanu ze swoją córką, siedziały w łoży naprzeciw Króla. Zgromadzenie stało z odkrytymi głowami. Po wyrzeczeniu przez Króla tych słów: MPanowie Parowie usiądźcie WPanowie! i po udzieleniu deputowanym pozwolenia w imieniu Króla przez kanclerza, zajęli wszyscy miejsce, a Król miał z tronu następującą mowę.

Mości Panowie, otwierając przeszłe posiedzenie Izby, kiedy ze smutkiem wspominałem o cierpieniach, które kraj uciskały, mogłem razem uczynić wam nadzieję prędkiego ich końca. Wspaniałe usiłowanie, usiłowanie jakiego (z chlubą o tém mówić mogę) żaden naród dotąd piękniejszego nie dał przykładu, postawiło mnie w możności uskutecznienia tej nadziei. Tak jest; uskutecznienia; wojska moje same zajmują wszystkie nasze twierdze; jeden z synów moich, spiesząc, ażeby mógł dzielić pierwsze niesienia radości oswobodzonych naszych prowincy, własnymi rękami w potród głośnych okrzyków mego ludu, utkwil chorągiew francuzką na wałach Thionvillu. Również chorągiew ta powiewa na całej ziemi francuzkiej.

Dzień ten, w którym owe dzieci moje, które z takim mężstwem ciężar więcey jak trzyletniego zajęcia kraju znosiły, od ciężaru tego uwolnione zostały, będzie dla mnie najpiękniejszym dniem w życiu. Bijące dla całej Francyi serce moje, nie mniej zajęte było uchyleniem ich poszczególnych cierpień, jako i oswobodzeniem całej oyczyzny. Prowincye te, które aż do tego dnia myśl moję tak boleśnie zajmowały, zasługują na niewygasłą pamięć narodu, który, również jak i ja, bohaterskiemu ich poświęceniu się podziwienie oddawał.

Slachetna jedność serc i zamiarow, króćście WPanowie okazali, gdy od was żądałem pomocy do uskutecznienia naszych zobowiązań, była świetnym dowodem miłości Francuzów do swej oyczyzny, ufności narodu w swym Królu. Europa to uznała, i z uprzejmością powitała zajmującą przeszły stopień swój Francją. Oświadczenie zwiastujące światu zasady, na których związek pięciu Mocarstw polega, jest dostatecznym obrazem panującej między pięcioma Mocarstwami przyjaźni. Zbawienny ten związek z przepisow sprawiedliwości wynikły, moralnością i religiją utwierdzony i zaręczony, ma za cel odwrócenie klęsk wojny przez ściśle zachowanie traktatów i praw istnących, i pozwala nam milej nadziei długich dni pokoju, który nam takowy związek zaręcza.

Oczekiwałem tylko tej szczęśliwey epoki, abym się zajął tē światem narodowem, w którym ściśle połączenie się narodu ze swoim Królem religija poświęca. W dniu tym, w którym namaszczenie Królewskie wpośród was otrzymam, wezmę za świadka Boga, przez którego Królowie panują, Boga królów Kłodoweusza, Karola wielkiego, Ludwika świętego; powtórzę przed oltarzem przysięgę zachowywania urzędów stanowiących konstytucją, która się od tąd sercu mojemu droższą jeszcze stała, kiedy Francuzi, zjednoczeni we swych uczuciach szczerze i otwarcie około niej się zgromadzili. Zawsze to mieć będę na baczności, ażeby we wszystkich, mających się wam podać projektach do prawa, duch konstytucyi był zachowany, ażeby publiczne prawa Francuzów mocno zabezpieczone, a dla Monarchii zachowaną została siła, której ona dla obrony wszystkich drogich ludowi swobod potrzebuje.

Mości Panowie, dopomagając życzeniom i usiłowaniom moim, nie zapominajcie, że konstytucya, wyrwijając Francją z pod despotyzmu, położyła koniec rewolucyom. Polegam na waszey pomocy dla tym skuteczniejszego zwalczania zgubnych maxym, które pod maską wolności społeczeństwu towarzyskiemu szkodzą, drogą anarchii do absolutney władzy prowadzą, a przez smutny wpływ swój tyle krwi i łez światu kosztowały.

Ministrowie moi podadzą wam budżet wydatkow służby publiczney. Trwające jeszcze skutki wypadków, których ciężarowi poddać się musieliśmy, nie pozwalają mi proponować wam ulżenia nałożonego na lud mój ciężaru. Jednakże mam tę pociechę, iż w niedalekiej przyszłości uyrzę chwilę, w której będę mógł dogodzić tej potrzebie mego serca. W tej już chwili powiększeniu się długow naszych pewny zakres położony został. Mamy tę pewność, że w prędkim stopniowaniu zmniejszać się będą. Pewność ta, i rzetelność Francyi w uskutecznieniu swych zobowiązań, postawią kredyt publiczny na niewzruszonej podstawie, które przemijające i inne także państwa obchodzące okoliczności nadwierać się zdawały.

Młodzi francuzka o to w tymczasie dała slachetny dowód przywiązania swego do oyczyzny i Króla. Prawo zaciągu wojskowego z powolnością, a częstokroć z radością się uskuteczniała. W czasie tym, kiedy młodzi wojownicy wstępują w szeregi wojska, reszta braci ich zostaje na łonie swych rodzin, a weterani, którzy czas służby swej wybyli, powracają do swych domow. Tu jedni jako i drudzy, są żywym przykładem mającey się odtąd zachowywać niezłomney wierności w uskutecznieniu praw.

Po wytrzymanych udręczeniach niedostatku, którego samo wspomnienie jeszcze teraz serce me smutkiem napelnia, Opatrzność, udzielając nam swej szczeroty, odkryła niwy nasze bogatym plonem. Służyć one będą do ożywienia handlu, którego okręty rozchodzą się po wszystkich morzach, i ukazują najodleglejszym ludom banderę francuzką. Przemysł i sztuki, rozszerzając piękną swoją władzę, pomnażają dobrodzieystwa i błogie dary powszechnego pokoju. Z niepodległością oyczyzny, z wolnością publi-

czną łączy się wolność osobista, których Francya nigdy tak czystych i tak zupełnie nie używała. — Połączmy więc, Mości Panowie, uczucia i wyrazy wdzięczności ku Twórcy tyle dobrego; i oby połączone te uczucia trwałemi bydz mogły! Będą takiemi, jeśli, usunąwszy wszelką niemłą pamięć przeszłości, stłumiwszy wszelką nienawiść w sercu, Francuzi przekonają się wewnątrznie o tej prawdzie, że wolność jest nierozdzielna od porządku, a porządek ten na tronie, tym jedynym puklerzu Francyi, polega. Powinnością moją jest bronić tej wolności od jej powszechnych nieprzyjaciół, pełnić będę tę powinność, a u was MPanowie, znajdę pomoc, o którą nigdy się do was napróżno nie udawał.

Potem wykonali nowi deputowani przed Królem zwycazną przysięgę. Kanclerz ogłosił posiedzenie Izb za otwarte i wezwał, ażeby się obiedwie Izby znajdowały d. 14 w miejscu swych obrad. Król opuścił potem tron i salę, i udał się w takimże porządku, jak przybył, wśród gromu dział, napowrót do pałacu *Thuileries*.

Dodadź jeszcze należy, że Monarcha przy wnieściu i wychodząc, głośnym okrzykiem: Niech żyje Król! był witany; że podczas mowy jego, głęboka z największym uszanowaniem połączona cichość panowała, ale w miejscu tém (w tłumaczeniu naszym odmiennym drukiem oznaczone): „Polegam na waszey pomocy etc.“ całe zgromadzenie mimowolnie wydało wielokrotne okrzyki: Niech żyje Król! a mowę przerwać trzeba było.

Podług wyroku królewskiego z d. 3 t. m. 20,000 ludzi z klasy 1816 roku, i 20,000 z klasy 1817 powołani są do służby czynney.

Papiery publiczne (*Fonds*) dotąd się jeszcze nie mogą ustalić. Łudzenie, nadzieja i chęć ustalenia kursu niknie coraz bardziej. Dnia 3 był kurs papierów 67²/₅. Dnia 10 na 65⁷/₁₀. Dnia 11 spadły już na 63. — Wiadomość ta, że jenerałny dyrektor banku P. *Lafitte* miał audyencyą u Króla, umieszczoną była zawczoray w *Monitorze*, a wczoray w teyże gazecie odwołaną została.

Zapewniają, że namaszczenie i koronacja N. Króla Jmci odprawia się w maju 1819.

Lord *Wellington* wyjedzie jutro do Londynu.

P. *Talleyrand* dawał d. 1 obiad dla Xięcia *Richelieu*; w kilka dni później dał drugi obiad dla piszących *Konserwatora* i jego stronników; i wkrótce potem trzeci dla tak nazwanych *Doctrinaux*.

Nowy minister skarbu P. *Roy*, był dotąd członkiem Izby deputowanych, a wprzód jednym z pierwszych naszych adwokatów.

Powiadają o Jenerale *Lafayette*, że tym, którzy mu winszowali z powodu wybrania jego do Izby deputowanych, i nazywali go *Margrabią*, odpowiedział: „Nazywajcie mnie Jeneralem albo Obywatелеm; nie mam innego tytułu.“

W *Lionie* uwięzione bydz mają osoby, które dawniej już podeyrzenie ściągnęły; naywięcej znany między niemi jest *Moulin*, który wpłatany bydz miał do spisku 1817 r. i na ówczas uwolniony został. Twierdzą także, iż sekretarz Pana *Senneville*, imieniem *Miere*, jest także uwięziony w *Lionie*.

Minister policyi, Hrabia *de Cazes*, o którym zapewniają, że naywięcej nalegał na zniesienie ministerium przezeń dotąd sprawowanego, już nawet wziął uwolnienie z rady ministrów, i tylko czasowie témże ministerium zarządza. Przeznaczają dla niego ministerium spraw wewnętrznych, Panu *Lainé* ministerium sprawiedliwości, a Baronowi *Pasquier* wydział handlu i sztuk.

Dotąd niedrukowane sławnego *Leibniza* systema teologiczne o kontrowersyach między katolikami i protestantami, znajduje się teraz w tutejszych księgarniach.

W skutek ogłoszonego dekretu we Francyi roku 1816, wszystkie domy publiczney zabawy obowiązały się złożyć, od każdego franka przychodu z biletów, jedną de-

cimę (*decime*) do powszechney kassy ubogich. Składka ta w 1816 roku przyniosła 497,363 fr.

W *Marsylii* przez sławnego naszego astronoma P. *Pons* postrzeżonym został w konstellacyi *Pegaz* nowy *Kometa*.

AMERYKA.

Donoszą z *Bastonu*, że wkrótce między hiszpańskimi royalistami, a kolonistami francuzkiemi w *Texas* (w Półu schronienia) przyydzie do bitwy. Pierwsi mają 200 ludzi i 3 działa. Jenerał *Lallemant*, Amerykanami powiększył swą siłę, ma on stanowisko pod *Natchitoches*, a Hiszpani nad *Rio-Honda*.

TURCYA.

(z korr. ham.) *Konstantynopol dnia 10 listopada*. Podczas ostatney burzy na morzu czarném, zatoniło także mnóstwo małych przewozowych statków, które prowadziły do stolicy opałowe drzewo i węgle. Dla zaradzenia ztąd niedostatkowi, który dla zbliżającej się zimy byłby bardzo dotkliwy, rozkazał Sultan zbudować 12 takich statków kosztem wszystkich korporacyi. Podczas teyże burzy rozbił się także okręt duński, płynący z *Altony*, na którym się znajdował jenerałny konsul portugalski w *Odessie*, Pan *Monteiro*, ze swoją rodziną. Uratowali się tylko kapitan i sternik. Osada, podróżni, i ładunki okrętowe, wszystko pogrążone zostało w morzu.

Na rozkaz Porty urząd celny wszedł w układy z poselstwem hiszpańskiem, względem ułożenia nowey taryfy celney.

(z gar. berl.) Z *Konstantynopola* donoszą: że *Ibrahimi* synowi baszy egipskiego udało się, po otrzymaném nad *Wehabitami* zwycięztwie, poymać naczelnika tey sekty; że w arsenale wielka odbywa się czynność, aby rozpoczęte dwa okręty liniowe, jeden 80, drugi 74 działowy, jeszcze w ciągu teraż. m. spuścić na morze; że się zaraza nanowo ukazuje między Grekami i Żydami.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z gaz. ryz. *Zusch.*) W *Anglii* rozpoczął się znowu ciekawy process. P. *Watson*, w *Rzymie*, odkrył na strychu pak papierów ostatniego Pretendenta i kupił je od posiadacza. Rząd papiezki odebrał mu te papiery i darował Xięciu Rejentowi angielskiemu. Teraz dopomina się on sądownie powrotu swej własności.

Zbiegły z *Włoszczyzny* do *Kronstadu* *Hospodar*, Xiążę *Karadzia*, naystarszemu synowi swemu w *Konstantynopolu* pozostałemu donosił o swojej ucieczce z wezwaniem, aby on ze swoją siostrą, żoną tłumacza Porty *Suzzo*, niezwłocznie za jego poszł przykładem, gdyż w takim przypadku naybliżsi zbiegłego krewni są w niebezpieczeństwie utracenia życia. Będąc w tak złém położeniu młodzieniec, nie widział innego środka, jak pismo swojego oycy podać Wielkiemu *Wezyrowi*, który je oddał Sultanowi. Ten rozkazał wręczyć synowi własnoręczną swoją odpowiedź, w której zapewnia mu opiekę Porty, oraz oświadcza, że za przestępstwo oycy swego nie będzie karanym.

Podług pogłosek z *Lima*, otrzymanych przez *Jamaikę*, vice-król *Peru* wydał rozkaz do woysk swoich, aby opuścili górne *Peru*, i przestali jedynie na obronie krajow pobrzeżnych.

Burkhard, który pod nazwiskiem *Scheik Ibrahim* zwiedzał głąb *Afryki*, umarł w *Kairze*.

Przy *Duck Creek* w *Ameryce* (*Ohio*), odkryto niedawno źródło oleju, które co tydzień 5 miar wybornego dawało oleju. Oley wytryska ustawicznie w górę. Jakiś chłopiec chciał doświadczyć, czyby się oley ten płynąc zapalił, na ten koniec dotknął się jego z brzegu zapaloną głównią. W momencie wybuchnęło płomień na 200 stop w górę i wiele drzew poblizkich zniszczyło.

Od dnia pierwszego stycznia roku następującego, *Gazeta Kuryera Litewskiego* wychodzić zacznie codziennie, oprócz dni niedzielnych i świątecznych, w które nie będzie wychodziła. Cena prenumeraty zostaje taż sama, jak była dotąd, to jest: z przesyłaniem przez pocztę rubli srebrnych czternaście; na miejscu w Wilnie rubli srebrnych dziewięć. Przyymuje się prenumerata w Wilnie w *Expedycyi Głównego Pocztańtu* i *Redakcyi Gazety*; w innych guberniach na wszystkich urzędach pocztowych.